

som Formand i Landbosforeningen og delvis som mangeaartig Dommer ved Dyrskuer er naaet til den Erkendelse, at det var saa uendelig sjældent, ja, at det næsten aldrig var mig fuldstændig bevidst, at der var skaffet et eneste godt Tillægsdyr frem paa Grund af de uddelte Præmier. Og nu erkender jo det ærede Medlem selv, at vor Husdyravl har staaet meget tilbage i den sidste halve Snes Aar, men den er gaaet forvansende frem, og navnlig gennem Avlsforeningsvirksomheden er der sket overordentlige Fremskridt. Noget bedre Forfar for, at den nu Vej, man er staaet ind paa gennem en Udvikling og Understøttelse af Avlsforeninger, Husdyrbrugskonsulenter og af vigtige Husdyravlen omfattende Skrifter, er den rette Vej, forlanger jeg ikke. Det er ogsaa den Vej, som Delegeretforsamlingerne af de samvirkende Landbosforeninger overalt have særlig stærkt pointeret, og som den højtærede Minister jo har givet en saa overordentlig indgaaende og klar Forklaring for og praktisk sat sit Stempel paa ved det foreliggende Lovforslag. — Det er hovedsagelig kun disse saa Bemærkninger, jeg over for det højtærede Medlem fandt mig foranlediget til at maatte gøre, og jeg tror i Modsetning til ham, der jo dog for Resten vil tage dette Lovforslag, at den højtærede Indenrigsminister har netop truffet gennem dette Lovforslag den Vej, der har vist sig at være den virksomhedsfuldste, den mest fremmende for vor Husdyravl, og derfor gentager jeg min Tak til den højtærede Minister.

Indenrigsministeren (Singerlev):

Det ærede 1ste Medlem for 8de Kred (Breinholt) begyndte med at nævne, hvorledes Forholdene havde været her i 1887 ved Behandlingen af det da foreliggende Forslag til Lov om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme. Jeg tror, der er Grund til at minde lidt mere om, hvorledes Stillingen var den Gang, navnlig principielt. Den Gang havde man Statsstilbud til Præmier ved de lokale Dyrskuer, man havde Statsstuer for Hingste, og man støttede ogsaa Fællesstuer i større Omfang lejlighedsvis for Fællesforeningerne og altid for Landmandsforsamlingerne. Husdyrlovsforslaget underlagde ikke principielt nogen Forandring, om end jeg indrømmer, hvad det ærede Medlem tillægger nogen Vægt, at Landstinget udøvede en væsentlig Indflydelse paa dette Forslag og særlig § 9; det erkender jeg, men principielt undergik Lovforslaget ikke nogen Forandring, for saa vidt man opretholdt de Formaal, som bare fremhævede,

da Lovforslaget kom frem. Det var Udviklingen af de lokale Dyrskuer, for saa vidt høje Præmier kunne udvikle dem. Det var Udviklingen af Statsdyrskuer, idet man foruden Hingstestuer gif over til Statsdyrskuer. Det var en mere bestemt Bidragsform saa vel til de specielle Provindsdyrskuer, som ogsaa til de fælles hele Staten omfattende Dyrskuer, idet de ogsaa omhandles under Nr. 3 i § 1 i den nugaeldende Lov, og der var desuden noget virkelig principielt nyt, nemlig Understøttelsen af Foreninger, hvis Formaal var godkendt af en Landbosforening; de skulde kunne saa Understøttelse indtil det halve af Beføstningen ved visse Foranstaltninger, som nærmere i al Almindelighed ere omtalte i Paragraffen. Det var det Forslag, som den ærede Taler dvælede ved, og det med Joje, thi det ærede Medlem havde den Gang en vis Indflydelse paa Affattelsen af denne Paragraf, som nu skulde udvikles nærmere. Og hvorfor gaar man nu til en Ændring i denne Paragraf? Jeg vil nødig sige det samme som det ærede 1ste Medlem for 3dje Kreds (Chr. Nielsen), som udtalte sig om, at der tilsigtedes en Tydeliggørelse af § 9. Nej, det er tillige en Udvikling af Bestemmelserne i § 9, ganske vist ogsaa en Præciseringen deraf. Naar man nu særlig maa beskæftige sig med § 9, er det ganske naturligt, og det er der egentlig ikke noget at indvende imod. Med Hensyn til Bestemmelserne i de første Paragraffer kan der være Uenighed om, hvor stort Præmiebeløb man vil hvide, og der er sket Forandringer i disse Beløb. Der stod oprindeligt for Hingste 50,000 Kr., det blev paa Finansloven hævet til 65,000 Kr. For Tyre stod der oprindeligt 30,000 Kr.; det er blevet hævet til 50,000 Kr. Paa disse Omraader er man altsaa uden videre gaaet til en forøget Bevilling, og der har ikke været nogen Trang til at omforme Bilsaarene, paa hvilke Understøttelserne skulde hvides. Det kan være, at en og anden har haft en Indvending mod denne Ordning, som findes i de første Paragraffer, og det kan man jo komme til at tale om, men nogen vægtig Indvending er ikke fremkommen derimod. — Ved § 9 befandt man sig paa et helt nyt Omraade. Der opregnes i al Almindelighed de Formaal, som kunne søges fyldestgjorte under visse Betingelser, bl. a. at Foreningerne hvide Halvdelen og Staten Halvdelen. Gennem den Erfaring, som er vunden i de senere Aar, er Regeringen kommen til den Anskuelse, at man ikke blot maatte blive staaende ved denne almindelige Bestemmelse, men at man maatte præcisere